

บทที่ 2

เอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. ภาษาอังกฤษ

ความสำคัญของภาษาอังกฤษ

ภาษาอังกฤษได้เข้ามามีบทบาทในชีวิตของคนไทย และคนทั่วโลกไปแล้ว มนุษยชาติทุกวันนี้สื่อสารกันด้วยภาษาอังกฤษ ไม่ว่าจะเป็นการติดต่อสื่อสารกันโดยตรง การใช้อินเทอร์เน็ต การดูทีวี การดูภาพยนตร์ การเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์หนังสือคู่มือทางด้านวิชาการต่างๆ ฯลฯ บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาออกมาในปัจจุบัน ถ้ามีความรู้ภาษาอังกฤษทั้งพูดและเขียนเสริมเข้าไปด้วยอีก โอกาสที่จะหางานก็จะไม่จำกัดแค่ในประเทศไทย เท่านั้น ถ้าท่านเป็นคนหนึ่งที่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้ ท่านคงจะไม่ปฏิเสธได้ถึงสิทธิพิเศษที่ท่านมีเหนือคนอื่นที่ไม่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ ด้วยเทคโนโลยีด้านคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต ทำให้โลกของเราแคบลงไปถนัดตา ทุกวันนี้ท่านสามารถรับรู้ข่าวสาร หรือติดต่อกับเพื่อนต่างชาติได้ภายในเสี้ยววินาที ท่านจะไม่เข้าถึงสิทธิพิเศษเหล่านี้เลย ถ้าท่านไม่รู้จักภาษาอังกฤษ ระบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนของไทยหลายท่านอาจจะบอกว่า ประเทศไทยเราก็ให้ความสำคัญกับการเรียนภาษาอังกฤษมาตั้งนานแล้ว แต่ทำไมคนไทยถึงพูดภาษาอังกฤษสู้คนฟิลิปปินส์ไม่ได้เลย นั่นก็เพราะว่าหลักสูตรภาษาอังกฤษของกระทรวงศึกษาธิการของเรายังไม่ได้เน้นการพูดภาษาอังกฤษ จะเน้นแต่หลักไวยากรณ์ คำแปล และการอ่านเพื่อความเข้าใจและให้สอบเข้ามหาวิทยาลัยได้เป็นส่วนใหญ่ สิ่งที่จะต้องปรับปรุงอย่างมากในระบบการเรียนภาษาอังกฤษของไทยเราคือ การเน้นการพูดออกเสียง ไม่ว่าจะเป็นการออกเสียงพยัญชนะแต่ละตัว การเน้นเสียงหนักเบา ซึ่งจะต้องมีสื่อช่วยสอนที่เป็นมัลติมีเดีย คือ มีทั้งภาพ เสียง และตัวหนังสือ ให้ด้วย แทนระบบเก่าที่มีแต่ตัวหนังสือเท่านั้น ทำให้การออกเสียงตามคำอ่านที่เขียนในตำราหรือพจนานุกรมที่ผิดๆ เช่นคำว่า cat ในพจนานุกรมอังกฤษไทยจะเขียนคำอ่านเป็น แคท ซึ่งแปลมาจากคำอ่านพจนานุกรมอังกฤษเป็นอังกฤษ ทำให้คนไทยเข้าใจว่า ไม่ต้องออกเสียงตัว t ที่อยู่ตอนท้ายด้วย น่าจะเขียนคำอ่านเป็น แคท-ถึ (ออกเสียง ถึ เบาๆ) แต่ถ้าเราจัดทำสื่อการเรียนการสอนแบบมัลติมีเดีย เด็กก็จะได้ยินทั้งเสียงที่ถูกต้อง ได้เห็นภาพ และตัวหนังสือด้วย ซึ่งทำได้ไม่ยาก และต้นทุนก็ไม่มาก การเรียนของเด็กก็จะมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

แนวทางการพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน : เกาให้ถูกที่คัน

การหาทางเพิ่มผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนในทุกระดับการศึกษา จะไม่ได้ผลเหมือนที่ผ่านมา トラบเท่าที่การแก้ปัญหาที่ยังทำกันไม่ตรงจุด หรือเรียกง่ายๆ ว่า "เป็นการเกาไม่ถูกที่คัน"

ด้วย "ภาษาอังกฤษ" มีความสำคัญสำหรับคนไทยมากขึ้นไปเรื่อยๆ ทั้งในการใช้ประโยชน์ด้านการสืบค้นทาง Internet (เพราะข้อมูลข่าวสารวิทยาการจากทั่วโลก 80 % จะเผยแพร่เป็นภาษาอังกฤษ) การใช้ประโยชน์ในการสื่อสารกับคนได้ทั่วโลก(เพราะภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากล) การใช้ประโยชน์ในการสมัครงาน (ผู้ที่มีความสามารถพิเศษด้านการใช้ภาษาอังกฤษจะมีโอกาสมากกว่าในการได้รับคัดเลือกเข้าทำงาน) การใช้ประโยชน์ในการทำงาน (บุคลากรในสาขาอาชีพต่างๆ ที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษาอังกฤษจะสามารถทำงานได้กว้างกว่า และทำรายได้ได้มากกว่าผู้ที่ไม่มีความสามารถดังกล่าว) และล่าสุด คุณนิติ นวรัตน์ (2554 : 15) ได้กล่าวไว้ในคอลัมน์ "เปิดฟ้าภาษาโลก" ในหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันพุธที่ 31 สิงหาคม 2554 สรุปความได้ว่า กลุ่มประเทศ ASEAN 10 ประเทศ (ซึ่งใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการ) ได้ทำความตกลงร่วมกัน (Mutual Recognition Agreement : MRA) เพื่อความสะดวกในการยอมรับคุณสมบัติของ นักวิชาชีพที่สำคัญ และการถ่ายเทแรงงานฝีมือระหว่างกัน จึงได้ลงนามร่วมกันใน "MRA 7 สาขาวิชาชีพ" ได้แก่ วิศวกร นักสำรวจ สถาปนิก แพทย์ ทันตแพทย์ พยาบาล และนักบัญชี ซึ่งจะส่งผลให้นับจากวันที่ 1 มกราคม 2558 เป็นต้นไป บุคลากรใน 7 สาขาอาชีพดังกล่าวของแต่ละประเทศ จะไปทำงานในประเทศไหนก็ได้ในกลุ่ม ASEAN เพื่อเป็นการทบทวนความจำเป็นของท่านผู้อ่านเกี่ยวกับ "กลุ่มประเทศ ASEAN (The Association of Southeast Asia Nations)"

สวนทางกับการเพิ่มขึ้นของความสำคัญของภาษาอังกฤษสำหรับคนไทย ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนในสถานศึกษาทุกระดับของไทยกลับตกต่ำลงไปเรื่อยๆ ทำให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องหันมาหาทางแก้ปัญหาดังกล่าวและกำหนดเป้าหมายให้ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนนักศึกษาไทย และคนไทยเพิ่มสูงขึ้น แต่ผู้เขียนมองว่า ความพยายามใดๆ ก็ยังคงได้ผลไม่แตกต่างจากความพยายามที่ผ่านมาอย่างยาวนานจากอดีตจนถึงปัจจุบัน ที่ประสบแต่ความล้มเหลว トラบเท่าที่วิธีการแก้ปัญหาอื่นๆ ยังไม่ตรงจุด หรือพูดให้เข้าใจได้ง่ายๆ ว่า "เป็นการเกาที่ยังไม่ถูกที่คัน"

คำถามต่อไปก็คือ "แล้วที่คันมันอยู่ตรงไหนล่ะ" คำตอบอาจจะอยู่ในบทความเรื่อง "จิตวิทยากับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ" ซึ่งกล่าวว่า "According to the research, most English students struggle and fail because of psychology, not because of methods, not because of teachers. Those things are important, but Tony Robbins talks about the fact that psychology is 80% of success. Psychology is 80% of success, so 20% are the methods you use to study, the schools you go to, the teachers you have, the books you use. Those are important, but the other 80% is psychology, your motivation, your emotions, how you manage your time. All of these things are in fact much, much more important. You must love what you learn. (Mareq. 2011 : Online)" ซึ่งสรุปความได้ว่า ผลการวิจัยชี้ว่า นักเรียนนักศึกษาที่เรียนภาษาอังกฤษ ส่วนใหญ่จะประสบกับความล้มเหลวเพราะปัจจัยทางจิตวิทยา ไม่ใช่ปัจจัยด้านวิธีการเรียนและด้านตัวครู ซึ่งแม้สองปัจจัยหลังจะมีความสำคัญ แต่ โทนี่ ร็อบบินส์ชี้ว่า ปัจจัยด้านจิตวิทยาสำคัญมากกว่ามาก เพราะส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนรู้ถึง 80 % ที่เหลือ 20 % จะอยู่ที่สถานศึกษา ครูอาจารย์ หนังสือเรียนและวิธีการเรียนรู้ ปัจจัยทาง

จิตวิทยา หมายถึง แรงจูงใจและอารมณ์ของผู้เรียนซึ่งจะต้องรักในสิ่งที่ตนเรียน รวมไปถึงการจัดการเรื่องเวลาในการเรียนรู้"

"หลักการพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ : เกาให้ถูกที่คัน" โดยประยุกต์จากหลักปฏิบัติในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนสอนภาษาของเอกชนแห่งหนึ่งในประเทศอังกฤษ ดังภาพข้างล่าง ซึ่งเป็นการพัฒนาที่ตรงจุดและครอบคลุม โดยมุ่งหวังว่า ผู้เกี่ยวข้องจะได้นำไปปรับใช้ เพื่อหาทางช่วยให้ผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนนักศึกษาไทยในทุกระดับการศึกษา รวมทั้งคนวัยทำงาน กระต้องขึ้นตามความคาดหวังของทุกฝ่าย โดยผู้เขียนขอเรียงลำดับหลักการแต่ละอย่างใหม่เพื่อให้เหมาะสมกับลำดับในการปฏิบัติ

หลักการที่ 1 More Motivation "แรงจูงใจ (Motivation)" เป็นแรงที่กระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมไปสู่เป้าหมาย ในทางจิตวิทยาถือว่า แรงจูงใจเป็นกุญแจสำคัญของความสำเร็จในการเรียนรู้ และครูอาจารย์ที่สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียนรู้ก็เท่ากับประสบความสำเร็จในการจัดการเรียนรู้ไปแล้วครึ่งหนึ่ง การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจึงควรเริ่มด้วยการสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียน ซึ่งทำได้โดยการแสดงให้เห็นประโยชน์ที่จะได้รับจากการเป็นผู้มีทักษะภาษาอังกฤษ และการช่วยให้ผู้เรียนแต่ละคนสามารถตั้งเป้าหมายในการเรียนที่เหมาะสมกับตนเอง ซึ่งผู้เรียนจำเป็นต้องรู้ระดับพื้นฐานของตนก่อน ในการวิจัยเพื่อพัฒนาสมรรถภาพในการเรียนรู้ (Learning Competencies) ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาต่างๆ ซึ่งสมรรถภาพด้านการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารเป็นหนึ่งในสมรรถภาพที่พัฒนานั้น ผู้เขียนได้เริ่มต้นจากการวัดแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนวัด 3 องค์ประกอบ ได้แก่

1. การเห็นคุณค่าเห็นประโยชน์ [Value/ Usefulness] ของภาษาอังกฤษ
2. ความสนุกและน่าสนใจ [Joyfulness/Interesting] ในการเรียนภาษาอังกฤษ
3. ความเชื่อว่าตนจะสามารถพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษได้เป็นผลสำเร็จ [Self-efficacy Belief]

ผลการวัด พบว่า นักศึกษาทุกคนได้คะแนนด้านการเห็นคุณค่าเห็นประโยชน์ของภาษาอังกฤษในระดับมากถึงมากที่สุด ได้คะแนนความสนุกและน่าสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษที่ผ่านมาในระดับน้อย และได้คะแนนความเชื่อว่าตนจะสามารถพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษได้สำเร็จในระดับน้อยถึงน้อยที่สุด ต่อจากนั้นได้ทดสอบพื้นฐานภาษาอังกฤษของผู้เรียนแต่ละคนในแต่ละทักษะ (ฟัง พูด อ่าน เขียน) แล้วกำหนดเส้นฐาน (Based Line) แต่ละทักษะของแต่ละคนตามผลการทดสอบ ซึ่งนักศึกษาส่วนใหญ่จะมีเส้นฐานทุกทักษะอยู่ในระดับต้องปรับปรุง (Poor) มีไม่กี่คนที่บางทักษะอยู่ในระดับพอใช้ (Fair) แล้วให้ผู้เรียนกำหนดระดับเป้าหมายในการพัฒนาในแต่ละทักษะด้วยตนเอง โดยมีเกณฑ์ว่า เป้าหมายที่ตั้งไว้จะต้องสูงกว่าเส้นฐานอย่างน้อยหนึ่งระดับ ระดับของทักษะภาษาอังกฤษกำหนดไว้ 5 ระดับ กระบวนการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเริ่มจากการเสริมสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษทั้ง 3 องค์ประกอบแต่เน้นการสร้างเชื่อว่าตนจะสามารถทำได้ มากที่สุด เพราะเป็นองค์ประกอบที่นักศึกษามีน้อยที่สุดเมื่อเทียบกับองค์ประกอบอื่น (ใช้สื่อกรณีตัวอย่าง

นักศึกษาที่มี IQ ระดับ ปัญญาอ่อน แต่เรียนจบปริญญาตรีจากสถาบันราชภัฏสวนดุสิตและเป็นพี่ของเพื่อนๆ ที่มี IQ ปกติ ในการเรียนภาษาอังกฤษ เป็นสื่อวีดิทัศน์ที่ผู้เขียนบันทึกจาก "รายการทีลิบ" สถานีโทรทัศน์ช่อง 3)

หลักการที่ 2 Positive Attitude มีผลการวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศเป็นจำนวนมาก ที่แสดงว่า "เจตคติ (Attitude)" มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ทุกวิชา ของผู้เรียนในทุกระดับการศึกษา ผู้ที่มีเจตคติที่ดี (Positive Attitude) ต่อวิชาที่เรียน และต่อครูอาจารย์ผู้สอน เช่น ชอบวิชา ชอบเรียน ชอบผู้สอน จะมีโอกาสเรียนรู้ได้ดีกว่าผู้ที่มีเจตคติไม่ดี (Negative Attitude) เช่น ไม่ชอบวิชา ไม่ชอบเรียน หรือไม่ชอบผู้สอน ผู้เรียนส่วนใหญ่จะมีประสบการณ์ที่ทำให้มีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เพราะเรียนแล้วไม่เข้าใจ เรียนไม่สนุก ทำข้อสอบไม่ได้ ผลการเรียนไม่ดี วิธีการสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนทำได้โดยการทำให้การเรียนสนุก น่าสนใจ บทเรียนมีความหมายคือสัมพันธ์กับชีวิตจริงของผู้เรียน และให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติกิจกรรมแบบตื่นตัว (Active Learning) ในการวิจัยของผู้เขียนนั้น การพัฒนาทุกทักษะในชั้นเรียน จะใช้เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกันทุกทักษะ และสัมพันธ์กับสถานการณ์จริง เช่น ในภาคเรียนที่ 1 จะใช้เนื้อหาเกี่ยวกับ "งานประเพณีแห่เทียนเข้าพรรษาที่จังหวัดอุบลฯ" (เดือนกรกฎาคม) และ "วันแม่" (เดือนสิงหาคม) เช่น ทักษะการฟัง-พูด (สนทนา) ภาษาอังกฤษ ได้ใช้วีดิทัศน์ที่บันทึกจากรายการ "English Minute" ซึ่งดำเนินรายการโดย Andrew Biggs เป็นรายการที่นำเสนอบทสนทนาภาษาอังกฤษที่สนุกสนาน (ตัวอย่างบทสนทนา เช่น "What did you do for your mother on the Mother's Day?...) ให้นักศึกษาแต่ละคู่ ฝึกสนทนาตามบทสนทนาที่ได้ชม แล้วในสัปดาห์ต่อไปสนทนาตามที่ตนได้ปฏิบัติจริง การพัฒนาทักษะการอ่านการเขียน ให้อ่านเอกสารจริงที่นำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับ "แม่" "วันแม่" และให้เขียนบรรยายสั้นๆ เกี่ยวกับสิ่งที่ตนเองได้ทำในวันแม่ ภาคเรียนที่สองจะใช้เนื้อหาเกี่ยวกับ "งานประเพณีลอยกระทง" (เดือนพฤศจิกายน) "วันพ่อ" (เดือนธันวาคม) "วันขึ้นปีใหม่" (เดือนมกราคม) ท่านที่ต้องการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้สนุกน่าสนใจในลักษณะดังกล่าว สามารถศึกษาเทคนิคและวิธีการจัดกิจกรรมในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้จากบันทึกต่างๆ ของ ดร.ขจิต ฝอยทอง ใน "Khajit's Blog" ซึ่งมีทั้งการเรียนรู้ด้วยเพลง และเกมต่างๆ อย่างหลากหลาย ที่ใช้ได้กับทุกระดับการศึกษา รวมทั้งระดับการศึกษาผู้ใหญ่

หลักการที่ 3 Your Learning Style ผู้เรียนแต่ละคนมี "แบบการเรียนรู้ (Learning Style)" ของตนเองที่อาจจะเหมือนกับหรือต่างจากคนอื่น แบบการเรียนรู้เป็นวิธีการเรียนรู้ที่ผู้เรียนแต่ละคนชอบใช้และจะเรียนรู้ได้ดีด้วยวิธีการเรียนรู้ในแบบนั้นๆ ครูควรศึกษาแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนและหาทางให้แต่ละคนได้เรียนรู้ในแบบของตน เพื่อให้การเรียนรู้เป็นเรื่องง่ายและได้ผลมากขึ้น ทฤษฎีที่กล่าวถึงแบบการศึกษามีอยู่หลายทฤษฎี แต่ทฤษฎีที่เป็นที่ยอมรับร่วมกัน ว่าเป็นทฤษฎีพื้นฐานและนิยมใช้ในการเรียนภาษา คือ ทฤษฎีที่แบ่งผู้เรียนเป็น 3 ประเภท ซึ่ง Haynes (2009 : Online) ได้อธิบายว่า "Auditory Learners" คือ ผู้เรียนที่เรียนรู้ได้ดีจากการฟัง และสามารถจำสิ่งที่ฟังได้ ผู้เรียนประเภทนี้จะสนุกกับการพูดคุย สัมภาษณ์ การอ่านออกเสียง กิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนกลุ่มนี้ ได้แก่ : interviewing, debating, participating on a panel, giving oral reports, participating in oral discussions of written material "Visual

learners" คือ ผู้เรียนที่เรียนรู้ได้ดีจากการดู และสามารถจำสิ่งที่ได้ดูได้ ผู้เรียนประเภทนี้จะชอบการอ่านในใจ และการสังเกต กิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนกลุ่มนี้ ได้แก่ : computer graphics, maps, graphs, charts, cartoons, posters, diagrams, graphic organizers and text with a lot of pictures และ "Tactile Learners" คือ ผู้เรียนที่เรียนรู้ได้ดีจากการสัมผัส พวกเขาจะเข้าใจในสิ่งที่ต้นได้ลงมือเขียน และเรียนรู้ได้ดีจากการลงมือทำ กิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนกลุ่มนี้ ได้แก่ : drawing, playing board game, making dioramas, making models, following instructions to make something การสอนอ่านกับผู้เรียนกลุ่มนี้เหมาะที่จะใช้ "The Language Experience Approach (LEA)" และ "The Whole Language Approaches"

หลักการที่ 4 More Knowledge and More Skill คือ เพิ่มพูน "ความรู้ (Knowledge)" และพัฒนา "ทักษะ (Skills)" ให้ครอบคลุมทั้งทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่าง "ถูกต้อง (Accuracy)" และ "คล่องแคล่ว (Fluency)" สถาบันการศึกษาและชุมชนควรจัดสภาพแวดล้อมที่กระตุ้นการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองของผู้เรียน (ตัวอย่างเช่น บนต้นไม้บริเวณที่นั่งทำงานของนักศึกษา หลังอาคารคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ได้ติดป้ายคำพังเพยของไทยเทียบกับคำพังเพยภาษาอังกฤษเอาไว้ ซึ่งสามารถใช้เป็นแหล่งเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองได้) และกระตุ้นให้ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาอังกฤษจากแหล่งเรียนรู้หลากหลายรอบตัว ในการวิจัยเพื่อพัฒนาสมรรถภาพด้านภาษาอังกฤษของผู้เรียน ผู้เขียนได้กระตุ้นและกำหนดให้นักศึกษาเรียนรู้ภาษาอังกฤษจากแหล่งเรียนรู้รอบตัว เช่น จากบุคคล จากป้ายต่างๆ จากกล่องผลิตภัณฑ์ จากรายการโทรทัศน์ จากหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร จากแบบฟอร์ม และ Brochure ที่หน่วยงาน สถานประกอบการต่างๆ จัดทำขึ้น และจากการสืบค้นทาง Internet ฯลฯ โดยให้บันทึกการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจากแหล่งต่างๆ ดังกล่าวเป็นเวลา 2 เดือน

หลักการที่ 5 More Confidence เพิ่ม "ความมั่นใจ (Confidence)" ในการใช้ภาษาอังกฤษ โดยการให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริง (Real Life Situations) ที่ผู้เขียนได้ให้นักศึกษาระดับปริญญาตรีทำกิจกรรมพัฒนาการฟัง-พูดภาษาอังกฤษโดยการออกไปสัมภาษณ์พูดคุยกับชาวตะวันตก (The Westerners : คำสุภาพของคำว่าฝรั่ง) ที่ไปเที่ยวงานประเพณีแห่เทียนที่อุบลฯ ตอนที่ลูกชายไปเยี่ยมผู้เขียนที่เมือง Perth, เมืองหลวงของรัฐ Western Australia ผู้เขียนได้ให้เขาเรียนรู้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริง โดยให้เขาสื่อสารกับชาว Aussies ด้วยตนเอง (สำเนียง Aussie จะฟังยากกว่าสำเนียงของชาวอังกฤษและอเมริกันมาก แต่ส่วนใหญ่อาจารย์ที่สอนจะเป็นชาวอังกฤษ และที่ออสเตรเลียจะใช้ "ภาษาอังกฤษแบบอังกฤษ [British English]) เวลาไปซื้ออาหารแบบใส่ถุงกลับบ้าน (Take Away) ผู้เขียนก็จะบอกประโยคสื่อสารให้ลูก แล้วให้เขาเข้าไปซื้อโดยผู้เขียนจะคอยอยู่นอกร้าน แรกๆ ก็ได้อาหารไม่ตรงกับที่ต้องการ ตอนหลังเขาก็ทำได้ มีครั้งหนึ่งลูกต้องการใช้ Mobile Phone ที่นำไปจากเมืองไทย ซึ่งก็ต้องโทรศัพท์ที่ไปลงทะเบียนก่อน ผู้เขียนได้ให้ลูกโทรฯ สมัยครเอง ปรากฏว่าเขาก็กล้าที่จะสื่อสาร แต่ปรากฏว่าครั้งแรกไม่สำเร็จเพราะคุยกันไม่รู้เรื่อง ลูกเขียน "Opened Diary" เกี่ยวกับประสบการณ์ดังกล่าวไว้ จำข้อความตอนท้ายได้ติดตาว่า "...เสียความมั่นใจไปเยอะเลย" ผู้เขียนรู้สึกสงสารลูก แต่เขาเองก็ไม่ยอมแพ้ วันหลังเขาลองใหม่และก็ได้สำเร็จ การ

พูดภาษาอังกฤษนี้มีสูตรสำคัญข้อแรก คือ "ต้องกล้าและไม่กลัวผิด" เวลาชาวต่างชาติพูดภาษาไทยผิด เราเห็นเป็นสิ่งที่น่าเอ็นดูอันใด เวลาเราพูดภาษาอังกฤษผิด ก็ย่อมเป็นสิ่งที่น่าเอ็นดูในสายตาของชาวตะวันตกอันนั้น

หลักการที่ 6 Doing Classroom Action Research to Promote Students' Learning English คือ การทำวิจัยชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อังกฤษของนักเรียนนักศึกษา พอพูดถึงคำว่า "วิจัย" เรื่องแรกที่ยากจะพูดถึง คือ "ปัจจัยทางจิตวิทยา" ครูอาจารย์ส่วนใหญ่มักจะมีเจตคติทางลบต่อการวิจัย เช่น ไม่ชอบการวิจัย เห็นว่าการวิจัยเป็นเรื่องยาก คิดว่าตนเองจะทำวิจัยไม่ได้ ซึ่งความคิดหลังสุดสำคัญมาก เพราะผลการวิจัยชี้ว่าคนที่ทำอะไรได้สำเร็จ คือ ผู้ที่เชื่อว่าตนเองจะสามารถทำได้สำเร็จ จึงขอเริ่มด้วยการบอก ว่า "Doing classroom action research to promote students' learning English : We can do it!" หรือ "การทำวิจัยชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อังกฤษของนักเรียนนักศึกษานั้น พวกเรา (ครูอาจารย์ภาษาอังกฤษทุกคน) สามารถทำได้"

โปรแกรม Web Page Maker

Web Page Maker (โปรแกรมช่วยออกแบบเว็บ) : โปรแกรม Web Page Maker เป็นโปรแกรมช่วยออกแบบเว็บ และสร้างเว็บได้ง่ายๆ ด้วยภาษา HTML มีรูปแบบเว็บสำเร็จรูปเพียบ ใช้หลักการลากแล้ววาง (Drag-and-Drop) ภายในมีสิ่งอำนวยความสะดวกมากมาย ไม่ว่าจะเป็น ส่วนของการเลือกโค้ดสี HTML ได้ ไม่ต้องไปพึ่ง โปรแกรมแต่งรูป นอกจากนี้ยัง สนับสนุนการเขียนภาษา JavaScript และมี FTP ให้คุณสามารถอัปโหลดหรือดาวน์โหลดไฟล์ ขึ้นเว็บเซิร์ฟเวอร์ ในตัวFeatures

คุณสมบัติและความสามารถของโปรแกรมช่วยออกแบบเว็บ Web Page Maker

1. ไม่จำเป็นต้องมีความรู้เรื่องการเขียนเว็บด้วยภาษา HTML มาก่อน เพราะไม่มีการเขียนโค้ดใดๆ ในโปรแกรมนี้
2. ใช้หลักการลากแล้ววาง (Drag-and-Drop) เช่น ลากรูปภาพมาวางบน Layout ของหน้าเว็บ นั่นคือเทคนิคที่เรียกว่า WYSIWYG ผลลัพธ์ของเว็บ คือสิ่งที่คุณเห็นในหน้าจอ
3. สามารถสร้างเว็บไซต์ ด้วยระบบบริหารจัดการเว็บเพจ ในหลายๆ หน้าให้เชื่อมโยงลิงค์กันได้ง่ายๆ
4. สนับสนุนการกำหนดรูปแบบหน้าตาของเว็บไซต์ด้วย CSS Style Sheet นั่นหมายถึงการกำหนดรูปแบบ เทมเพลตของเว็บไซต์จากจุดๆ เดียว เวลาแก้จะได้ไม่ต้องไปตามแก้ในหลายๆ จุด
5. มีความสามารถ พิเจอร์ที่ให้คุณไปเพิ่มลูกเล่นบนเว็บของคุณมากมาย ไม่ว่าจะเป็น การสร้างอัลบั้มภาพ (Photo Gallery) ,การสร้างภาพแบบ Rollover, สนับสนุนไฟล์แฟลช (Flash) , สามารถทำสไลด์โชว์ได้, การสร้างตาราง (Table), การสร้างไอเฟรม (iFrame), มีโปรแกรม FTP ในตัว ให้คุณได้อัปโหลดไฟล์ขึ้นเว็บเซิร์ฟเวอร์ จากโปรแกรมนี้ โดยไม่ต้องใช้โปรแกรมอื่นๆ ช่วยใด

การสร้างหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-Book)

สื่อนำเสนอในปัจจุบันได้มีการพัฒนารูปแบบใหม่ความโดดเด่น น่าสนใจด้วยเทคโนโลยีมัลติมีเดีย (Multimedia) การนำเสนอข้อความหรือเนื้อหาปริมาณมากๆ ในลักษณะของสิ่งพิมพ์หรือ หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (e-Book) ก็มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบจากสิ่งพิมพ์หรือหนังสือที่เป็นไฟล์เนื้อหาเพียงอย่างเดียว ต้องดูด้วยเทคนิคการเลื่อนจอภาพ ไปเป็นเทคนิคการนำเสนอที่มีลักษณะการเปิดหน้าหนังสือแบบเสมือน เนื้อหาที่นำเสนอเป็นได้ทั้งข้อความ ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว วิดีทัศน์ และเสียง อันเป็นการใช้ความสามารถของเทคโนโลยีมัลติมีเดียมาผสมผสานกับ e-Book ได้อย่างลงตัว เป็นสื่อที่ได้รับความนิยมสูงอย่างมากในปัจจุบันภายใต้ชื่อเรียกว่า Multimedia e-Book

ความหมายของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ หรือ E-Book ย่อมาจากคำว่า electronic book หมายถึง หนังสือที่สร้างขึ้นด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์มีลักษณะคล้ายหนังสือจริง สามารถเปิดอ่านได้ในเครื่องคอมพิวเตอร์ และมีลักษณะพิเศษคือสามารถสื่อสารกับผู้อ่านในลักษณะของมัลติมีเดียได้ ได้แก่ ข้อความ ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว และเสียง แต่ยังคงรักษารูปแบบความเป็นหนังสือไว้ไม่ว่าจะเป็นรูปร่าง หรือลักษณะการเปิดอ่าน

โปรแกรมที่ใช้สร้างหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

โปรแกรมที่นิยมใช้สร้าง e-Book มีอยู่หลายโปรแกรม แต่ที่นิยมใช้กันมากในปัจจุบันได้แก่

1. โปรแกรมชุด Flip Album
2. โปรแกรม Desktop Author
3. โปรแกรม Flip Flash Album

โปรแกรม Flip Album

Flip Album คือ โปรแกรมที่สามารถสร้างหนังสือหรืออัลบั้มภาพต่าง ๆ โดยเราสามารถใส่ภาพ, เสียง, คำบรรยายประกอบได้ หลังจากนั้นโปรแกรมทำการบันทึกเป็นหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ หรือสมุดภาพสามมิติ ซึ่งคล้ายหนังสือจริงมาก โดยเฉพาะการพลิกหน้ากระดาษของหนังสือ จะคล้ายกับการเปิดอ่าน

หนังสือจริง ๆ การสร้าง E-book ด้วย Flip Album ค่อนข้างง่าย สามารถนำภาพหน้าหนังสือแต่ละหน้าที่ถูกแยกเป็นไฟล์แล้วมารวมกัน เป็นไฟล์ E-book ได้ทันที

โปรแกรม Photoshop

Photoshop เป็นโปรแกรมของบริษัท Adobe (อ่านว่า อะ-โด-บี) ซึ่งเป็นผู้พัฒนาโปรแกรมกราฟิก รายใหญ่ ไม่ว่าจะโปรแกรม Illustrator, PageMaker และ Acrobat โปรแกรม Photoshop เวอร์ชันแรกนั้นเริ่มต้นสร้างขึ้นในปี ค.ศ. 1990 และได้รับการพัฒนามาเรื่อย ๆ จากเวอร์ชัน 2, 2.5, 3, 4, 5, 5.5 เวอร์ชัน 6, 7, CS จนถึงเวอร์ชันล่าสุดในปัจจุบัน ที่เรียกกันว่าเวอร์ชัน CS6 โดยได้ทำการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการกับภาพกราฟิกขึ้นเรื่อย ๆ จากเดิมที่เน้นใช้งานเพื่อการสร้างภาพสิ่งพิมพ์ ก็หันมาเน้นเกี่ยวกับการจัดการภาพกราฟิกที่ใช้บนเว็บมากยิ่งขึ้น และนอกจากนี้แล้วยังได้สร้างโปรแกรม Image Ready ซึ่งเป็นโปรแกรมที่ใช้สร้างภาพเคลื่อนไหวควบคุมมากับโปรแกรม Photoshop อีกด้วย เพื่อเพิ่มความสามารถเกี่ยวกับการทำภาพกราฟิกที่ใช้สำหรับการทำเว็บโดยเฉพาะ ปัจจุบันโปรแกรม Photoshop เป็นโปรแกรมที่ได้รับความนิยมอย่างมากจากผู้สร้างเว็บไซต์ ไม่ว่าจะเป็นการนำมาสร้างหรือตกแต่งภาพ เนื่องจากคุณสมบัติที่โดดเด่น ใช้งานง่าย มีเอฟเฟคต่าง ๆ ให้เลือกใช้งานมากมาย

Adobe Photoshop CS5 โปรแกรมสร้าง และแก้ไขรูปภาพ อย่างมืออาชีพ โดยเฉพาะนักออกแบบ ในทุกวงการย่อมรู้จักโปรแกรมตัวนี้ดี โปรแกรม Photoshop เป็นโปรแกรมที่มีเครื่องมือมากมายเพื่อสนับสนุนการสร้างงานประเภทสิ่งพิมพ์ งานวิดิทัศน์ งานนำเสนอ งานมัลติมีเดีย ตลอดจนงานออกแบบและพัฒนาเว็บไซต์ ในชุดโปรแกรม Adobe Photoshop การที่จะใช้งานโปรแกรม Photoshop คุณต้องมีเครื่องมือที่มีความสามารถสูงพอควร มีความเร็วในการประมวลผล และมีหน่วยความจำที่เพียงพอ ไม่เช่นนั้นการสร้างงานของคุณคงไม่สนุกแน่ เพราะการทำงานจะช้าและมีปัญหา ตามมามากมาย ขณะนี้โปรแกรม Photoshop ได้พัฒนามาถึงรุ่น Adobe Photoshop CS5 พร้อมกับเครื่องมือที่สร้างความสะดวกสบายให้กับผู้ใช้อย่างมาก

โปรแกรม Microsoft Word 2010

การประมวลผลคำ (Word Processing) หมายถึง การพิมพ์เอกสารโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่มีชื่อว่าเวิร์ดโปรเซสเซอร์ (Word Processor) ซึ่งเป็นโปรแกรมที่มีความสามารถในการสร้างเอกสาร แก้ไข คัดลอก เพิ่มเติม จัดรูปแบบและตกแต่งเอกสาร ตลอดจนสามารถเก็บบันทึกเอกสารไว้ใช้งานในครั้งต่อไปได้

ประโยชน์ของโปรแกรมประมวลผลคำ

1. การจัดเก็บเอกสาร หมายถึง การจัดเก็บเอกสารที่พิมพ์ขึ้นด้วยกระดาษนั้น อาจจะสูญหายหรือฉีกขาดได้ง่าย แต่ การจัดเก็บเอกสารในรูปของไฟล์ข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้น ข้อมูลต่าง ๆ จะอยู่ครบถ้วนตราบเท่าที่สื่อ ที่ใช้ในการเก็บบันทึกข้อมูล เช่น ดิสก์เก็ต ฮาร์ดดิสก์ แผ่นซีดี ฯลฯ อยู่ในสภาพที่ดีและสมบูรณ์

2. การค้นหาและการเรียกใช้ข้อมูล หมายถึง โปรแกรมประมวลผลคำจะมีความสามารถในการค้นหาข้อความหรือคำที่เรา ต้องการได้อย่างรวดเร็ว และยังสามารถค้นหาข้อความหรือคำ แล้วแทนที่ด้วยข้อความหรือคำใหม่ ได้โดยอัตโนมัติ ตลอดจนการเรียกใช้แฟ้มข้อมูลก็ทำได้โดยง่ายและสะดวก เพียงแต่ทราบชื่อไฟล์ และตำแหน่งที่จัดเก็บก็สามารถเรียกใช้ไฟล์ได้โดยสะดวกรวดเร็วไม่ยุ่งยากเหมือนกับการค้นหา และเรียกใช้เอกสารธรรมดา ซึ่งช่วยให้ประหยัดเวลาและค่าใช้จ่าย

3. การทำสำเนา หมายถึงการทำสำเนาเอกสารด้วยเครื่องพิมพ์ดีดจะต้องใช้กระดาษคาร์บอน และสามารถ ทำสำเนาได้เพียงครั้งละ 3-4 แผ่นเท่านั้น ในขณะที่การทำสำเนาด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ สามารถทำได้โดยไม่จำกัดและทุกสำเนามีความชัดเจนเท่าเทียมกัน

4. การเปลี่ยนแปลงแก้ไขเอกสาร หมายถึง การพิมพ์เอกสารด้วยเครื่องพิมพ์ดีด มักจะมีการพิมพ์ผิด อยู่เสมอ ๆ ทำให้เสียเวลา ในการแก้ไขเอกสาร ซึ่งเป็นเรื่องที่ค่อนข้างยุ่งยาก นอกจากนี้เอกสารที่พิมพ์ด้วยเครื่องพิมพ์ดีดก็ไม่สวยงามเท่าที่ควร และจะปรากฏร่องรอยของการแก้ไขชุดลบ แต่ถ้าใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ในการ พิมพ์เอกสาร ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้จะหมดไป ซึ่งช่วยให้ประหยัดเวลาและค่าใช้จ่าย

5. การจัดรูปแบบเอกสาร หมายถึง โปรแกรมประมวลผลคำมีความสามารถในการจัดทำรูปแบบเอกสารได้อย่างดีและมีประสิทธิภาพ เช่น การกั้นระยะหน้าและหลัง การใส่ข้อความหัวกระดาษและท้ายกระดาษ การจัด เอกสารหลายคอลัมน์ การจัดรูปแบบอัตโนมัติ ฯลฯ ช่วยให้เกิดความสะดวกในการทำงานเหนือกว่า การทำงานแบบเอกสารธรรมดา

โปรแกรม Microsoft Word 2010 เป็นโปรแกรมที่ใช้ในการจัดทำเอกสารต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นเป็นรายงาน จดหมาย ตลอดจนตารางข้อมูลต่าง ๆ ซึ่งใช้งานง่าย ไม่ยุ่งยาก จึงเป็นโปรแกรมที่ได้รับความนิยมอย่างสูงในปัจจุบัน

โปรแกรม Publisher 2010

Publisher เป็นโปรแกรมที่ช่วยสร้างสิ่งพิมพ์ที่มีลักษณะการใช้งานได้ง่ายและรวดเร็วในการสร้างสิ่งพิมพ์อย่างมืออาชีพ ด้วย Publisher มีความสามารถในการสร้าง การออกแบบ และจัดทำเอกสารการตลาด การสื่อสารแบบมืออาชีพ สำหรับงานพิมพ์ และการทำจดหมายเวียนหรือจดหมายเวียนอิเล็กทรอนิกส์

คุณลักษณะและประโยชน์ของ Publisher 2010

Microsoft Publisher 2010 ช่วยในการสร้างสิ่งพิมพ์และเอกสารการตลาดหลากหลายชนิดที่มีคุณภาพระดับมืออาชีพ รวมทั้งปรับแต่งสิ่งพิมพ์ตามความต้องการ และสามารถใช้ร่วมกับผู้อื่นได้โดยง่าย เมื่อใช้ Publisher 2010 คุณสามารถสื่อสารสิ่งที่ต้องการจะบอกกล่าวออกมาในรูปแบบของสิ่งพิมพ์หลากหลายชนิด ซึ่งจะช่วยให้ประหยัดทั้งเงินและเวลาให้กับคุณ ไม่ว่าจะสร้างแผ่นพับ จดหมายข่าว ไปรษณีย์บัตร บัตรอวยพร หรือจดหมายข่าวทางอีเมล คุณก็สามารถสร้างผลงานคุณภาพสูงได้โดยไม่ต้องมีประสบการณ์ด้านการออกแบบกราฟิกทำงานให้ได้อย่างใจด้วย Publisher 2010

วงจรบริหารงานคุณภาพ PDCA

PDCA มาจากคำภาษาอังกฤษ 4 คำ ได้แก่ Plan (วางแผน) Do (ปฏิบัติ) Check (ตรวจสอบ) Act (ดำเนินการให้เหมาะสม)

แนวคิดเกี่ยวกับวงจร PDCA เริ่มขึ้นเป็นครั้งแรกโดยนักสถิติ Walter Shewhart ซึ่งได้พัฒนาจากการควบคุมกระบวนการเชิงสถิติที่ Bell Laboratories ในสหรัฐอเมริกาเมื่อทศวรรษ 1930 ในระยะเริ่มแรก วงจรดังกล่าวเป็นที่รู้จักกันในชื่อ "วงจร Shewhart" จนกระทั่งราวทศวรรษที่ 1950 ได้มีการเผยแพร่อย่างกว้างขวางโดย W.Edwards Deming ปรมาจารย์ทางด้านการบริหารคุณภาพ หลายคนจึงเรียกวงจรนี้ว่า "วงจร Deming "

เมื่อเริ่มแรก Deming ได้เน้นถึงความสัมพันธ์ 4 ฝ่าย ในการดำเนินธุรกิจเพื่อให้ได้มาซึ่งคุณภาพ และความพึงพอใจของลูกค้า ซึ่งได้แก่ ฝ่ายออกแบบ ฝ่ายผลิต ฝ่ายขาย และฝ่ายวิจัย ความสัมพันธ์ทั้ง 4 ฝ่ายนั้นจะต้องดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง เพื่อยกระดับคุณภาพของสินค้าตามความต้องการของลูกค้าที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา โดยให้ถือว่าคุณภาพจะต้องมาก่อนสิ่งอื่นใด

ต่อมาแนวคิดเกี่ยวกับวงจร Deming ได้ถูกดัดแปลงให้เข้ากับวงจรการบริหาร ซึ่งประกอบด้วย ขั้นตอนการวางแผน ขั้นตอนการปฏิบัติ ขั้นตอนการตรวจสอบ และขั้นตอนการดำเนินการให้เหมาะสม (ซึ่งในระยะเริ่มแรกหมายถึงการปรับปรุงแก้ไข) แต่ยังไม่สามารถใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะแต่ละขั้นตอนถูกมอบหมายให้เป็นหน้าที่รับผิดชอบของแต่ละฝ่าย ขณะที่ฝ่ายบริหารกำหนดแผนงานและตั้งเป้าหมายสำหรับพนักงาน พนักงานก็ต้องลงมือปฏิบัติให้บรรลุตามเป้าหมายที่ฝ่ายบริหารได้กำหนดขึ้น ในขณะที่ผู้ตรวจสอบคอยตรวจสอบผลการปฏิบัติงานของพนักงานเป็นระยะๆ และรายงานผลให้ผู้บริหารทราบ หากการปฏิบัติงานมีความผิดพลาดหรือเบี่ยงเบนไปจากเป้าหมายก็จะได้แก้ไขได้ทันที พนักงานที่สามารถปฏิบัติงานได้ตาม

เป้าหมายก็จะได้รางวัลเป็นการตอบแทน แต่ถ้าไม่สามารถทำได้ตามเป้าหมายก็จะถูกประเมินผลการปฏิบัติงานที่ต่ำ การดำเนินงานในลักษณะนี้จะเห็นได้ว่าค่อนข้างแข็งกระด้าง นอกจากผู้บริหารจะไม่ประเมินศักยภาพของพนักงานซึ่งเป็นผู้ที่รู้ดีที่สุดเกี่ยวกับกระบวนการทำงานแล้ว ยังขาดวิสัยทัศน์ที่ดีในเรื่องของการประสานงานภายในหน่วยงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้พนักงานมีส่วนร่วมในขั้นตอนการวางแผนและแก้ไขปรับปรุงให้ดีขึ้น

อย่างไรก็ตาม วงจร Deming ได้พัฒนาไปในทิศทางที่นุ่มนวลขึ้น ในประเทศญี่ปุ่นซึ่งได้ให้ความสำคัญกับพื้นฐานการบริหารงาน 2 อย่าง นั่นก็คือ การสื่อสารและความร่วมมือร่วมใจจากทุกคนในหน่วยงาน โดยผู้บริหารยังคงเป็นผู้กำหนดแผนงาน แต่จะสื่อสารผ่านช่องทางหัวหน้างานและพนักงานตามลำดับขั้นเป้าหมายถูกกำหนดขึ้นตามความเหมาะสมเป็นไปได้

เราใช้วงจร PDCA เพื่อการปรับปรุงงานอย่างต่อเนื่อง ทุกครั้งที่วงจรหมุนครบรอบก็จะเป็นแรงส่งให้หมุนในรอบต่อไป วิธีการใหม่ ๆ ที่ทำให้เกิดการปรับปรุงก็จะถูกจัดทำเป็นมาตรฐานการทำงาน ซึ่งจะทำให้การทำงานมีการพัฒนาอย่างไม่สิ้นสุด เราอาจเริ่มด้วยการปรับปรุงเล็ก ๆ น้อย ๆ ก่อนที่จะก้าวไปสู่การปรับปรุงที่มีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น

วงจร PDCA สามารถประยุกต์ใช้ได้กับทุก ๆ เรื่อง นับตั้งแต่กิจกรรมส่วนตัว เช่น การปรุงอาหาร การเดินทางไปทำงานในแต่ละวัน การตั้งเป้าหมายชีวิต การดำเนินงานในระดับบริษัท จนกระทั่งในระดับสถาบันการศึกษา หรือที่นำมาใช้ในระบบประกันคุณภาพการศึกษา

โครงสร้างของวงจร PDCA

ขั้นตอนทั้ง 4 ขั้นตอนของวงจร PDCA ประกอบด้วย "การวางแผน" อย่างรอบคอบ เพื่อ " การปฏิบัติ" อย่างค่อยเป็นค่อยไป แล้วจึง "ตรวจสอบ" ผลที่เกิดขึ้น วิธีการปฏิบัติใดมีประสิทธิภาพที่สุด ก็จะจัดให้เป็นมาตรฐาน หากไม่สามารถบรรลุเป้าหมายได้ ก็ต้องมองหาวิธีการปฏิบัติใหม่หรือใช้ความพยายามให้มากขึ้นกว่าเดิม

ขั้นตอนการวางแผน (Plan)

ขั้นตอนการวางแผนครอบคลุมถึงการกำหนดกรอบหัวข้อที่ต้องการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง ซึ่งรวมถึงการพัฒนาสิ่งใหม่ ๆ การแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน ฯลฯ พร้อมกับพิจารณาว่ามีความจำเป็นต้องใช้ข้อมูลใดบ้างเพื่อการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงนั้น โดยระบุวิธีการเก็บข้อมูลให้ชัดเจน นอกจากนี้ จะต้องวิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมได้ แล้วกำหนดทางเลือกในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงดังกล่าว

การวางแผนยังช่วยให้เราสามารถคาดการณ์สิ่งที่เกิดขึ้นในอนาคต และช่วยลดความสูญเสียต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้ ทั้งในด้านแรงงาน วัสดุดิบ ชั่วโมงการทำงาน เงิน เวลา ฯลฯ โดยสรุปแล้ว การวางแผนช่วยให้รับรู้สภาพปัจจุบัน พร้อมกับกำหนดสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคต ด้วยการผสมผสานประสบการณ์ ความรู้ และทักษะอย่างลงตัว โดยทั่วไปการวางแผนมีอยู่ด้วยกัน 2 ประเภทหลัก ๆ ดังนี้

ประเภทที่ 1 การวางแผนเพื่ออนาคต เป็นการวางแผนสำหรับสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตหรือกำลังจะเกิดขึ้น บางอย่างเราไม่สามารถควบคุมสิ่งนั้นได้เลย แต่เป็นการเตรียมความพร้อมของเราสำหรับสิ่งนั้น

ประเภทที่ 2 การวางแผนเพื่อการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง เป็นการวางแผนเพื่อเปลี่ยนแปลงสภาพที่เกิดขึ้นในปัจจุบันเพื่อสภาพที่ดีขึ้น ซึ่งเราสามารถควบคุมผลที่เกิดในอนาคตได้ด้วยการเริ่มต้นเปลี่ยนแปลงตั้งแต่ปัจจุบัน

ขั้นตอนการปฏิบัติ (DO)

ขั้นตอนการปฏิบัติ คือ การลงมือปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตามทางเลือกที่ได้กำหนดไว้ในขั้นตอนการวางแผน ในขั้นนี้ต้องตรวจสอบระหว่างการปฏิบัติด้วยว่าได้ดำเนินไปในทิศทางที่ตั้งใจหรือไม่ พร้อมกับสื่อสารให้ผู้ที่เกี่ยวข้องรับทราบด้วย เราไม่ควรปล่อยให้ถึงวินาทีสุดท้ายเพื่อดูความคืบหน้าที่เกิดขึ้น หากเป็นการปรับปรุงในหน่วยงานผู้บริหารย่อมต้องการทราบความคืบหน้าอย่างแน่นอน เพื่อจะได้มั่นใจว่าโครงการปรับปรุงเกิดความผิดพลาดน้อยที่สุด

ขั้นตอนการตรวจสอบ (Check)

ขั้นตอนการตรวจสอบ คือ การประเมินผลที่ได้รับจากการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง แต่ขั้นตอนนี้มักจะถูกมองข้ามเสมอการตรวจสอบทำให้เราทราบว่าการปฏิบัติในขั้นที่สองสามารถบรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้หรือไม่ สิ่งสำคัญก็คือ เราต้องรู้ว่า จะตรวจสอบอะไรบ้างและบ่อยครั้งแค่ไหน ข้อมูลที่ได้จากการตรวจสอบจะเป็นประโยชน์สำหรับขั้นตอนถัดไป

ขั้นตอนการดำเนินงานให้เหมาะสม (Act)

ขั้นตอนการดำเนินงานให้เหมาะสมจะพิจารณาผลที่ได้จากการตรวจสอบ ซึ่งมีอยู่ 2 กรณี คือ ผลที่เกิดขึ้นเป็นไปตามแผนที่วางไว้ หรือไม่เป็นไปตามแผนที่วางไว้ หากเป็นกรณีแรก ก็ให้นำแนวทางหรือกระบวนการปฏิบัตินั้นมาจัดทำให้เป็นมาตรฐาน พร้อมทั้งหาวิธีการที่จะปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้นไปอีก ซึ่งอาจหมายถึงสามารถบรรลุเป้าหมายได้เร็วกว่าเดิม หรือเสียค่าใช้จ่ายน้อยกว่าเดิม หรือทำให้คุณภาพดียิ่งขึ้นก็ได้แต่

ถ้าหากเป็นกรณีที่สอง ซึ่งก็คือผลที่ได้ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ตามแผนที่วางไว้ เราควรนำข้อมูลที่รวบรวมไว้มาวิเคราะห์ และพิจารณาว่าควรจะดำเนินการอย่างไรต่อไปนี้

- มองหาทางเลือกใหม่ที่น่าจะเป็นไปได้
- ใช้ความพยายามให้มากขึ้นกว่าเดิม
- ขอความช่วยเหลือจากผู้รู้
- เปลี่ยนเป้าหมายใหม่

การวางแผนการดำเนินงานเราต้องกำหนดเป้าหมายที่ต้องการบรรลุผลสำเร็จ อาจจะเป็นเป้าหมายระยะสั้น หรือเป้าหมายระยะยาวก็ได้แต่เป้าหมายที่ดีจะต้องSMARTER ซึ่งประกอบไปด้วย

Specific - เฉพาะเจาะจง มีความชัดเจน

Measurable - สามารถวัดและประเมินผลได้

Acceptable - เป็นที่ยอมรับได้ของผู้ปฏิบัติ

Realistic - ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริง

Time Frame - มีกรอบเวลากำหนด

Extending - ทำท่าย และเพิ่มศักยภาพของผู้ปฏิบัติ

Rewarding - คำนึงค่ากับการปฏิบัติ

หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

“เศรษฐกิจพอเพียง” เป็นปรัชญาที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชดำริชี้แนะแนวทางการดำเนินชีวิตแก่พสกนิกรชาวไทยมาโดยตลอดนานกว่า 30 ปี ตั้งแต่ก่อนเกิดวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ และเมื่อภายหลังได้ทรงเน้นย้ำแนวทางการแก้ไขเพื่อให้รอดพ้น และสามารถดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคงและยั่งยืนภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์และความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ

เศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญาชี้ถึงแนวการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนในทุกๆระดับตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชนจนถึงระดับรัฐ ทั้งในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลาง โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อให้ก้าวทันต่อโลกยุคโลกาภิวัตน์ ความพอเพียง หมายถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล รวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีพอสมควรต่อการมีผลกระทบใดๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายใน ทั้งนี้จะต้องอาศัยความรอบรู้ ความรอบคอบ และความระมัดระวัง

อย่างยิ่ง ในการนำวิชาการต่างๆมาใช้ในการวางแผนและการดำเนินการทุกขั้นตอนและขณะเดียวกันจะต้องเสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของคนในชาติโดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐ นักทฤษฎีและนักธุรกิจในทุกระดับให้มีสำนึกในคุณธรรมความซื่อสัตย์สุจริต และให้มีความรอบรู้ที่เหมาะสม ดำเนินชีวิตด้วยความอดทน ความเพียร มีสติ ปัญญา และความรอบคอบเพื่อให้สมดุลและพร้อมต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและกว้างขวางทั้งด้านวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมจากโลกภายนอกได้เป็นอย่างดี

หลักแนวคิดของเศรษฐกิจพอเพียง

การพัฒนาตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง คือ การพัฒนาที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของทางสายกลางและความไม่ประมาทโดยคำนึงถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว ตลอดจนใช้ความรู้ ความรอบคอบ และคุณธรรม ประกอบการวางแผนการตัดสินใจและการกระทำ

ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมีหลักพิจารณาอยู่ 5 ส่วน ดังนี้

1. กรอบแนวคิด เป็นปรัชญาที่ชี้แนะแนวทางการดำรงอยู่และปฏิบัติตนในทางที่ควรจะเป็น โดยมีพื้นฐานมาจากวิถีชีวิตดั้งเดิมของสังคมไทย สามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้ตลอดเวลา และเป็นการมองโลกเชิงระบบที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา มุ่งเน้นการรอดพ้นจากภัย และวิกฤต เพื่อความมั่นคงและความยั่งยืนของการพัฒนา

2. คุณลักษณะ เศรษฐกิจพอเพียงสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการปฏิบัติตนได้ในทุกระดับ โดยเน้นการปฏิบัติบนทางสายกลาง และการพัฒนาอย่างเป็นขั้นตอน

3. คำนิยาม ความพอเพียงจะต้องประกอบด้วย 3 คุณลักษณะ พร้อม ๆ กัน ดังนี้

- ความพอประมาณ หมายถึง ความพอดี ที่ไม่น้อยเกินไปและไม่มากเกินไปโดยไม่เบียดเบียนตนเอง และผู้อื่น เช่น การผลิตและการบริโภคที่อยู่ในระดับพอประมาณ

- ความมีเหตุผล หมายถึง การตัดสินใจเกี่ยวกับระดับของความพอเพียงนั้น จะต้องเป็นไปอย่างมีเหตุผลโดยพิจารณาจากเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้องตลอดจนคำนึงถึงผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการกระทำนั้น ๆ อย่างรอบคอบ

- การมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว หมายถึง การเตรียมตัวให้พร้อมรับผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงด้านต่างๆที่จะเกิดขึ้นโดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ของสถานการณ์ต่าง ๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตทั้งใกล้และไกล

4. เงื่อนไข การตัดสินใจและการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ให้อยู่ในระดับพอเพียงนั้น ต้องอาศัยทั้ง ความรู้และคุณธรรมเป็นพื้นฐาน กล่าวคือ

- เงื่อนไขความรู้ ประกอบด้วย ความรอบรู้เกี่ยวกับวิชาการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างรอบด้าน ความรอบคอบที่จะนำความรู้เหล่านั้นมาพิจารณาให้เชื่อมโยงกัน เพื่อประกอบการวางแผน และความระมัดระวังในชั้นปฏิบัติ

- เงื่อนไขคุณธรรม ที่จะต้องเสริมสร้างประกอบด้วยมีความตระหนักในคุณธรรม มีความซื่อสัตย์และมีความอดทน มีความเพียรใช้สติปัญญาในการดำเนินชีวิต

5.แนวทางปฏิบัติ/ผลที่คาดว่าจะได้รับ จากการนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ คือ การพัฒนาที่สมดุลและยั่งยืน พร้อมรับต่อการเปลี่ยนแปลงในทุกด้าน ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สังคม สิ่งแวดล้อม ความรู้และเทคโนโลยี